

Ang Giregalo ni Carl alang sa Pasko

Ni Julianne Tenney Doman

Gibase sa usa ka tinuod nga istorya

“Kon duna. kay angay buhaton, himoa kini dala ang pahiyom. Pasubrahi unsay gipabuhat sa imoha ug pasubrahi ngadto sa ikaduhang milya” (Children’s Songbook, 167).

Nagkurog si Carl samtang gitulod niya ang bisiklita sugat sa hangin. “Gusto na kaayo kong makaauli ug mainitan,” naghunahuna siya. “Ug gusto na kaayo kong moabli sa mga regalo sa Pasko!”

Mas sayo siyang ningmata nianang buntaga aron maghatud sa mga newspaper. Samtang gitulod niya ang iyang bisiklita pasaka sa bungtod padulong sa iyang balay, naghunahuna siya bahin sa hinimo ni Mama nga mga cinnamon para sa Pasko. Pagkalamni kaha niini. Daw matilawan na niya ang kalami sa pinabagtit nga krema.

Krema! Nanghuyhoy ang mga abaga ni Carl. Nakalimtan niya ang paggatas sa baka ug ang ubang buluhaton nga kinahanglan niyang buhaton. Bisan gani sa Pasko.

Giparking ni Carl ang iyang bisiklita atubangan sa balay. Siya ug ang iyang igsoonong lalaki naglumba kon kinsay makauna sa paghatud sa ilang mga newspaper. Wala niya makita ang bisiklita sa iyang igsoon, buot pasabut nakadaog si Carl!

Ang bugtong problema sa pagdaog karon mao nga maghulat pa siya sa iyang igsoon sa dili pa nila maablihan ang mga regalo. Dayon mamalik sila sa gawas sa paghimo sa mga buluhaton. Nanghinaot si Carl nga magpabilin na lang unta siya sa sulod ug tagamtamon ang Pasko.

“Pwede ra nakong humanon ang tanan nakong buluhaton karon,” naghunahuna si Carl. “Unya dili na ko kinahanglang mogawas og balik sa bugnaw.” Nagdali siya sa kwadra.

Mikuha og balde ug milingkod aron gatasan ang baka, gianinaw ni Carl ang iyang palibut. Ang tanang uban pang buluhaton kinahanglang tiwason. Dayon nakahanahuna siya. Kon mabuhat niya nga siya ra ang tanang buluhaton, masurprisa niya ang iyang pamilya ug masaulog nila ang nahibiling buntag sa Pasko nga magkauban. Mahimo kining kinamaayuhang regalo sa Pasko sukad!

Nagdali si Carl ug gigatasan ang mga baka. Dayon gilimpyuhan niya ang kwadra, gipatuka ang mga manok, ug gikolekta ang mga itlog. Mipahiyum siya samtang naghunahuna sa batiwang kasurprisa sa iyang pamilya.

Mibalik si Carl sa balay. Mili-li siya sa pultahan aron tan-awon kon may tawo na ba didto. Dayon dali siyang midiritso sa kusina. Bag-o pa lang niyang nasulod ang gatas ug ang mga itlog sa refrigerator dihang misulod si Mama.

“Uy maayo, nauli na diay ka,” miington si Mama, nga migakos kaniya. “Nagsugod kami sa paghunahuna kon asa na ka.”

Gitabangan siya ni Mama sa paghubo sa iyang coat. Dihang ang mga igsoon ni Carl nakakita kaniya naninggit sila, “Nauli na si Carl! Ablihan na nato ang mga regalo!” Na-alirong ang tanan sa Christmas tree ang naghulat kang Papa nga motunol sa mga regalo. Nalipay si Carl nga nagtan-aw sa tanan nga mipaambit sa ilang mga bahandi.

“Sige!” Miington si Papa. “Karon oras na aron motrabajo. Apan, una, basin nagkinahanglan kita og juice ug mga cinnamon roll.”

Miadto si Papa sa kusina ug giablihan ang refrigerator. Mihunong siya ug mitutok.

“Uy, tan-awa!” Miington si Papa. “Puno na diay ang sudlanan sa gatas, ug ang mga itlog napundok na! Kinsay mihimo niana?”

Mibalik si Papa sa sala. Gipaningkamutan ni Carl sa pagtago ang iyang pahiyum.

“May nahibaloan ka ba bahin niini Carl?” Miington si Papa nga nagpahiyum. “Daw ang tanan natong buluhon nahuman na.”

“Malipayong Pasko!” Misinggit si Carl.

Gigakos ni Papa si Carl. “Salamat, anak. Maayo kaayo ang imong nahunahunaan. Tingali mao kini ang pinakanindot natong Pasko!”

Mingisi si Carl. Nahibalo na siya nga kini ang *iyang pinakanindot* nga Pasko sukad. ■

Ang tagsulat nagpuyo sa Colorado, USA.